

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR)

Sagsøgt: Comune di Quartu S. Elena

Konklusion

EU-retten og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der gennemfører en af dette direktivs bestemmelser, men hvis ikrafttrædelse er undergivet vedtagelsen af en senere national retsakt, hvis denne ikrafttrædelse ligger efter udløbet af den gennemførelsesfrist, der er fastsat i direktivet.

Artikel 15, stk. 1, i direktiv 2008/98, sammenholdt med dette direktivs artikel 4 og 13, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter nogen mulighed for, at affaldsproducenter eller andre affaldsindehavere selv udfører affaldsbortskaffelsen og herved fritages for betaling af en kommunal afgift for affaldsbortskaffelse, for så vidt som denne lovgivning opfylder kravene i proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT C 377 af 21.12.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve mod Moussa Abdida (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-562/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 19, stk. 2, og artikel 47 — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse — artikel 15, litra b) — tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som en ansøger udsættes for i dennes hjemland — artikel 3 — gunstigere standarder — ansøger, der lider af en alvorlig sygdom — ingen passende behandling tilgængelig i hjemlandet — direktiv 2008/115/EF — tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold — artikel 13 — retsmidler med opsættende virkning — artikel 14 — garantier i perioden frem til tilbagesendelsen — grundlæggende behov)

(2015/C 065/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Sagsøgt: Moussa Abdida

Konklusion

Artikel 5 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, samt artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning:

— som ikke fastsætter opsættende virkning for et retsmiddel, der er bragt i anvendelse til prøvelse af en afgørelse, som pålægger en tredjelandstatsborger, der lider af en alvorlig sygdom, at forlade en medlemsstats område, såfremt fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsætte denne tredjelandstatsborger for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af den pågældendes helbred, og

- som ikke fastsætter, at denne tredjelandstatsborgers grundlæggende behov så vidt muligt dækkes med henblik på at sikre, at akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdommen faktisk kan ydes i den periode, hvor medlemsstaten er forpligtet til at udsætte udsendelsen af denne tredjelandstatsborger som følge af anvendelsen af dette retsmiddel.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 2014 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze mod Data Medical Service srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-568/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — direktiv 92/50/EØF — artikel 1, litra c), og artikel 37 — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 8, første afsnit, og artikel 55 — begreberne »tjenesteyder« og »økonomisk aktør« — offentligt universitetshospital — foretagende, der er tildelt juridisk personlighed såvel som erhvervsmæssig og organisatorisk uafhængighed — virksomhed, som hovedsageligt ikke har gevinst for øje — institutionelt formål om at tilbyde sundhedsydelser — mulighed for at tilbyde tilsvarende ydelser på markedet — adgang til at deltage i en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt)

(2015/C 065/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Sagsøgt: Data Medical Service srl

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra c), i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler er til hinder for en national lovgivning, der udelukker et offentligt hospital såsom det i hovedsagen omhandlede fra at deltage i procedurer for tildeling af offentlige kontrakter på grund af dets egenskab af offentligt økonomisk foretagende, såfremt og i det omfang det er tilladt dette foretagende at virke på markedet i overensstemmelse med dets institutionelle og vedtægtsmæssige formål.
- 2) Bestemmelserne i direktiv 92/50, og navnlig de generelle principper om fri konkurrence, om forbud mod forskelsbehandling og om proportionalitet, som ligger til grund for dette direktiv, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der tillader et offentligt hospital såsom det i hovedsagen omhandlede, der deltager i et udbud, at afgive et bud, der ikke kan imødegås af nogen konkurrence som følge af den offentlige finansiering, som dette hospital modtager. I forbindelse med kontrollen på grundlag af dette direktivs artikel 37 af, om et bud er unormalt lavt, kan den ordregivende myndighed dog tage hensyn til, om et sådant foretagende modtager en offentlig finansiering, i forhold til muligheden for at afvise dette bud.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.